

שת מתחת
בהופעה חשפה צ'צ'ולינה את ישבנה הפרלמנט רי. האחוריים שלה הם המקום היחיד בגופה שם עורה אינו חלק. פצעים מעטרים את ישבנה.

לא יודע מה לשאול אותה" אמר באי מה. "למדת איטלקית?" שאלו אותו. כשהגיעה הגברת הכבודה ונכנסה לאולפן, נהרו בעיקבותיה עשרות עובדי דים. דקות ארוכות חלפו, עד שסילקו אותם, וההכנות לתוכנית החלו.

בני, האישי שהיה צריך להצמיד את המיקרופון לרשיביגרה, היה בן־רגע לגיבור המקומי. כאשר התקין לבסוף את המיקרופון, צעקו לו הכל: "רי, מספיק, כמה זמן זה לוקח לך!"

אחרי הראיון, בחדר־ההלבשה, סיפרה החשפנית: "אני עושה אהבה עם נחש, כי הוא מסמל חטא. ואני, צ'צ'ולינה, רוצה לעשות אהבה עם החטא. אני לא מכניסה את כולו, הוא

סוגים (הלוואי שהייתי יכולה להרשות לעצמי לאכול את הכמויות שהיא אר כלת", קוננה מירי בן־יוסף), שמה צ'צ'ולינה פעמיה לבניין הטלוויזיה החינוכית, שם היו אמורים לצלם ראיון איתה. ברקות שקדמו לבואה, היה הבניין כמקרה.

העובדים כולם עזבו את עבודתם והתאספו בכניסה לבניין. הם הצטופפו במקום שממנו יוכלו לצפות בה. אף אורח אחד עוד לא גרם לכליכך הרבה בלגאן, הודו כולם. עשרות העובדים חיכו לה בקוצר־רוח. גם באסיפת־עובדי דים אין כליכך הרבה אנשים, התלונן חברי־עוד.

כין המון העובדים הסתובב דן מרגלית, המראיין. "כחיי ארוני שאני

שולחן־השלוש. סילחו למי שאתם חושבים שהוא טרוריסט, כמו למשל עראפת, ותנו שימחלו גם לכם!" בתום הנאום קמה הבלונדית היפה ממקומה, התחמקה מהצלמים, ונסעה למלון שבו התארכה.

צנחן בקומה 18

במלון שררה תכונה רבה. צלמים ועיתונאים רבים המתונו כלובי וניסו לגלות את מיספר הדרה של צ'צ'ולינה. להעולם הזה הובטח צילום בלערי של צ'צ'ולינה עם חייל במדי צה"ל. בשעה 12 בלילה הודיעה לנו אשת יחסי־הציבור שלה, מירי בן־יוסף: "בעוד רבע־שעה אתם יכולים לעלות לחדר ולצלם אותה."

צ'צ'ולינה יש, אבל חייל אין. מייד יצא צוות העולם הזה לרחובות תל־אביב, לחפש חייל.

בתחנה מרכזית נמצא צנחן קיבוץ ניק בשם אמיק, שהסכים להתגרב. העי ליה לחררה של צ'צ'ולינה התנהלה כמו מיבצע צבאי מסובך. איש־הביטחון קרא לנו הצידה, לחש בסודי־סודות את מיספר החדר והזהיר: "תעלו לקומה 16, שם תחליפו מעלית לקומה 17, ומשם תעלו ברגל לקומה 18."

האורחת הנכבדה ישבה שם, בסוויטה, בשילוב של רגל על רגל. לבנות מדי, צריכה שיווף רחוף, סיננו שומרי הראש הישראליים, בהתייחסם לרגליה. בצד החדר עמד מיוזון מפואר. "אני יכול לאכול?" שאל החייל, "אני מת מרעב."

צ'צ'ולינה שלפני כן ניאורה להציטלם, נבהלה ברגע שראתה את החייל. "לא, אני לא מצטלמת בלי הסכמה של המנהל האישי", אמרה ועיניה מבוהלות.

באותן שניות היא נראתה חסרת־אונים ומיסכנה, כחורה שאינה מסוגלת להחליט בעצמה איך להתנהג.

מכיוון שהמנהל האישי היה באותה עת במועדון שבו היתה אמורה להופיע כערב, נדחו הצילומים. היא יצאה לאכול ארוחת־ערב בסניפרמה ואנו איתה. כשהחייל־הצנחן ישב איתה בשולחן, הוא לא פסק מלמלמל: "מי יאמין לי, מי יאמין שאכלתי ערב עם צ'צ'ולינה?"

בינתיים הגיע המנהל האישי והטיל וטו על הצילום עם חייל. צ'צ'ולינה רודפת ואוהבת שלום, ואינה מצטלמת עם חיילים, אמר. בשעה 1.30 אחר־צנות חזרה צ'צ'ולינה ללינת־לילה במלון.

הוצה פיל

למחרת, ביום השישי, אחרי ארוחת־בוקר, שכללה ארבע קרואי

עד משחת
לא חלפה חצי שעה מאז נחתה צ'צ'ולינה בארץ, וכבר חשפה את שדה המפורסם. העיתונאים הירבו להשמיע הערות ובדיחות גבריות מטופשות.

שלדיכרי עירית נעמן נרשם כשיגאות־כתוב:

"הרבה פעמים שואלים אותי אם מה שאני עושה בסרטים זה אמיתי או הצגה. בסרטי־הפורנו הקשים שאני עושה אין הצגות, הכל אמיתי. לא מציגים מין אלא עושים אותו. בעיניי זה סוג של אמנות. יש בזה הנעלה שבאמנות."

"לא בוששה להשחק בסרטי־פורנו. יותר בוששה להרוג ולפצוע במלחמות. אני עושה בגלוי את כל מה שאתם חולמים לעשות עם הצ'צ'ולינה שלי כם."

"הביקור שלי בארץ־ישראל הוא לא רק לשם ההופעות שלי, שיש בהן פרובוקציה פוליטית. כאתי כרי להבין ולראות כל מה שאפשר במדינה המסובכת שלכם. אתם עם קטן והמני היגים שלכם חלוקים בדיעותיהם. שמיר מאשים את צ'צ'ולינה־פרס שהוא מחפש בחוץ־לארץ הסכמה לוועידה־בינלאומית. מה רע בזה, אני שואלת. ירוע לי שאתם מעטים בעולם, או לפחות אל תהיו חלוקים ביניכם. ננסו להתיישב כולכם ביחד ליד

גמורה, כאילו הוא האיש שהזריק לגופה את הסיליקון.

"חבל שאני לא מאלף נחשים", אמר צלם צעיר למראה הנחש שכרכה צ'צ'ולינה סביב גופה. אחר אמר: "אוף, למה לא נולדתי נחש?"

"מי זאת, אידה נורלז?" שאל מישוה. "תקראו רחוף לחברה־הכנסת שפירא, שיהנה גם הוא, צורה אחר."

צ'צ'ולינה מביטה בכולם מלמעלה, רואה את הציחקקים ומחייכת.

משחלפו הרקות, ועיני כולם שזפו את החוה המפורסם בעולם, צעקו לה: "יאללה, תמשיכי הלאה." ואחר־כך בא: "תודה, אין יותר שאלות." אבל למרות שלא היו שאלות הוריי עה צ'צ'ולינה, בעורת עירית נעמן, שתירגמה, שהיא הכינה נאום של עשי רה עמורים.

היא פצחה בנאום שלא זכה לאזון קשבת. כשראתה שהקהל משתעמם, חשפה את שדיה, אבל אחרי פעמים אחדות גם הטרקיק הזה לא הציל את הנאום המשעמם. עירית נעמן רמוזה לה לסיים, אך ללא הועיל. להלן כמה פנינים מתוך הנאום,

זה לא שודר! דן מרגלית המראיין המ אופק התחיל לשאול את צ'צ'ולינה שאלות אינטימיות מביכות. אחר־כך הת ברר שהשאלות נועדו למסיבה פנימית של עובדי הטלוויזיה, והן לא ישודרו. בתצלום מימין: צ'צ'ולינה רגע לפני, כשלפניה מיוודת־האביזרים שלה.

ברר שהשאלות נועדו למסיבה פנימית של עובדי הטלוויזיה, והן לא ישודרו. בתצלום מימין: צ'צ'ולינה רגע לפני, כשלפניה מיוודת־האביזרים שלה.

